

1) Ar suderinama su Šeštosios direktyvos ⁽¹⁾ 17 straipsnio ir 19 straipsnio pirmos dalies pirmos pastraipos antros įtraukos nuostatomis tai, kad į tokias kaip nurodytos pastarojoje nuostatoje subsidijas yra atsižvelgiama nustatant teisę atskaityti pirkimo mokesčių, net jeigu šiuo mokesčiu yra apmokestinamos prekės ar paslaugos, naudojamos tik sandoriams iš esmės suteikiantiems teisę į atskaitą?

Jei atsakymas į pirmąjį klausimą yra teigiamas, Regeringsrätten prašo Teisingumo Teismo atsakyti taip pat į šiuos klausimus:

2) Ar suderinama su Šeštosios direktyvos 19 straipsnio pirmos dalies pirmos pastraipos antros įtraukos nuostatomis dėl subsidijų tai, kad dėl lygios konkurencijos ar dėl kitų priežasčių šios nuostatos taikomos tik konkrečiuose Valstybės narės nustatytuose sektoriuose?

3) Ar Šeštosios direktyvos 19 straipsnio pirmos dalies pirmos pastraipos antros įtraukos nuostatos dėl subsidijų vertintinos kaip apimančios taip pat ir tokią ekonominę pagalbą, kurią regiono valdžia nuolat teikė įmonei, visiškai kontroliuojamai šios regiono valdžios, tam, kad ši įmonė vykdytų tokią kultūrinę veiklą, kuri šios regiono valdžios gali būti vykdoma tiesiogiai? Ar yra svarbi aplinkybė, kad pagalbą teikia kita regiono valdžios kontroliuojama įmonė, kuri yra pirmosios įmonės patronuojanti įmonė?

⁽¹⁾ 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo - Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL specialus leidimas 1994, 09/1 tomas, p. 28).

Simvoulio tis Epikratias 2004 m. liepos 6 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Ypourgos Oikonomikon ir Proïstamenos D.O.Y. Amfissas prieš Charilaos Georgakis

(Byla C-391/04)

(2004/C 273/34)

Simvoulio tis Epikratias (Valstybės taryba, Graikija) 2004 m. liepos 6 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. rugsėjo 14 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Ypourgos Oikonomikon ir Proïstamenos D.O.Y. Amfissas prieš Charilaos Georgakis.

Simvoulio tis Epikratias prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

Jei būsimieji akcijų biržos sandoriai, sąlygojantys perleidžiamų vertybinių popierių vertės padidėjimą ar dirbtinę infliaciją,

sudaromi tarp asmenų ar grupių asmenų, turinčių vieną iš Tarybos direktyvos 89/592/EEB ⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 dalyje nustatytų požymių, ar šiuos sandorius vykdantys asmenys laikytini asmenimis, šios direktyvos 1 ir 2 straipsnių prasme žinančiais viešai neatskleistos informacijos ir todėl jų veiksmams taikomas direktyvos 2, 3 ir 4 straipsniuose nustatytas draudimas pasinaudoti viešai neatskleista informacija?

⁽¹⁾ OL L 334, 1989 11 18, p. 30.

Bundesverwaltungsgericht (Federalinis administracinis teismas) (Vokietija) 2004 m. liepos 7 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje i-21 Germany GmbH prieš Vokietijos Federacinę Respubliką

(Byla C-392/04)

(2004/C 273/35)

Bundesverwaltungsgericht (Vokietija) 2004 m. liepos 7 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Sekretoriatas gavo 2004 m. rugsėjo 16 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje i-21 Germany GmbH prieš Vokietijos Federacinę Respubliką.

Bundesverwaltungsgericht prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1) Ar 1997 m. balandžio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/13/EB ⁽¹⁾ dėl bendrųjų leidimų ir individualių licencijų išdavimo telekomunikacijų paslaugų srityje bendrųjų principų (licencijų direktyva) 11 straipsnio 1 dalis draudžia nustatyti licencijų mokesčius, kuriuos apskaičiuojant buvo vadovautasi prognozuojamomis reguliavimo tarnybos bendromis administracinėmis sąnaudomis per artimiausius 30 metų?

Jeigu atsakymas į pirmą klausimą būtų teigiamas:

2) Ar EB sutarties 10 straipsnis ir direktyvos 97/13/EB 11 straipsnis reikalauja panaikinti reikalavimą sumokėti mokesčių, kuriuo nustatomas licencijos mokesčių pirmojo klausimo prasme ir kuris nebuvo apskųstas nepaisant to, kad tai yra leidžiama pagal nacionalinę teisę, jeigu toks panaikinimas yra leidžiamas, bet neprivalomas pagal nacionalinę teisę?

⁽¹⁾ OL L 117, p. 15.